

22. Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena

22nd Ludwig van Beethoven Easter Festival

Honorowy Patronat Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy

Honorary Patronage of Andrzej Duda, the President of the Republic of Poland

Sobota, 24 marca

19.30

Saturday, 24 March

7:30 pm

Filharmonia Narodowa

Sala Koncertowa

Warsaw Philharmonic

Concert Hall

ul. Sienkiewicza 10

Organizacja / Organisation:

Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Easter Festival
Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Elżbieta Penderecka
Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny
President, General Director
Andrzej Giza, Dyrektor / Executive Manager

Współorganizacja / Co-organisers:
Filharmonia Narodowa w Warszawie
Warsaw Philharmonic

Teatr Wielki – Opera Narodowa
Teatr Wielki – Polish National Opera

Zamek Królewski w Warszawie
Royal Castle in Warsaw

Festiwal jest dofinansowany ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
The festival is co-financed by the funds from
the Ministry of Culture and National Heritage.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Sinfonia Varsovia

Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w
Katowicach
Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Orchestra of Poznań Philharmonic

Wrocławska Orkiestra Barokowa
Wrocław Baroque Orchestra

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia AMADEUS
AMADEUS Chamber Orchestra of Polish Radio

Santander Orchestra

Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki
Zachęta – National Gallery of Art

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
The Fryderyk Chopin University of Music

Współpraca / Collaboration:

Urząd Miasta Krakowa
The Municipality of Krakow

Uniwersytet Jagielloński
Jagiellonian University

Biblioteka Jagiellońska
Jagiellonian Library

Akademia Muzyczna w Krakowie
The Music Academy in Kraków

Muzeum Narodowe w Krakowie
National Museum in Krakow

Festiwal jest realizowany dzięki wsparciu finansowemu
Miasta Stołecznego Warszawy.
The Festival is produced thanks to the financial support
of the Capital City of Warsaw.

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

WARSZAWA 16-30 MARCA 2018

www.beethoven.org.pl

Stanisław Moniuszko (1819-1872)

Widma

sceny liryczne na głosy solo, chór mieszany i orkiestrę

The Phantoms

Lyrical scenes for voices solo, mixed choir, and orchestra

Guślarz / Sorcerer

Szymon Komasa – bas-baryton / bass-baritone

Zosia / Girl

Natalia Rubiś – sopran / soprano

Zły Pan / Ghost

Jerzy Butryn – bas / bass

Starzec / Old Man

Bogdan Makal – bas / bass

Sowa / Owl

Joanna Rot – mezzosopran / mezzo-soprano

Kruk / Raven

Maciej Gorczyński – baryton / baritone

Aniołek, Staś / Angel, Staś

Antoni Szuszkiewicz

– solista Chóru Chłopięcego NFM / soloist of the NFM Boys' Choir

Mariusz Bonaszewski, Paweł Janyst – aktorzy / actors

Chór Narodowego Forum Muzyki / NFM Choir

Agnieszka Franków-Żelazny – kierownictwo artystyczne / artistic director

Wrocławska Orkiestra Barokowa / Wrocław Baroque Orchestra

Jarosław Thiel – kierownictwo artystyczne / artistic director

Andrzej Kosendiak – dyrygent / conductor

Andrzej Kosendiak

Agnieszka Franków-Żelazny

Szymon Komasa

Natalia Rubiś

Jerzy Butryn

Bogdan Makal

Joanna Rot

Maciej Gorczyński

Mariusz Bonaszewski

Paweł Janyst

Chór Narodowego Forum Muzyki
NFM Choir

Wrocławska Orkiestra Barokowa
Wrocław Baroque Orchestra

„Kto nie doznał goryczy ni razu, ten nie dozna słodyczy w niebie. (...) Bo kto nie był ni razu człowiekiem, temu człowiek nic nie pomoże. (...) Kto nie dotknął ziemi ni razu, ten nigdy nie może być w niebie” – ostrzegali bohaterowie drugiej części *Dziadów* Adama Mickiewicza.

„Ciemno wszędzie, głucho wszędzie, co to będzie, co to będzie?”

W poprzedzającą Święto Zmarłych noc zaduszkową przywoływane przez Guślarza duchy Józia i Rózi, Złego Pana oraz pięknej Zosi przedstawiają garść pouczeń, stanowiących wykładnię kodeksu etycznego ludu. Widma te, których popełnione za życia uczynki zakwalifikowano kolejno do grzechów lekkich, ciężkich i pośrednich, przestrzegają śmiertelników przed konsekwencjami złego postępowania. Aby w pełni być człowiekiem, trzeba zrozumieć istotę egzystencji – porzucić beztroskę, a obok radości doświadczyć również bólu i cierpienia, które uwrażliwiają duszę. Za każdy przejaw pychy i okrucieństwa należy się kara, a za okazanie miłości i miłosierdzia czeka w zaświatach nagroda.

Pierwsze ludowe obrzędy dziadów sięgają jeszcze czasów pogańskich. Dwa razy w roku – wiosną i jesienią – spotykano się w opuszczonych miejscach kultu, tj. na wzgórzach czy wzniesieniach uznawanych za święte. W kolejnych stuleciach miejscem spotkań stawały się kaplice i cmentarze. Funkcję mistrza ceremonii przejmował guślarz, wygłaszający rytualne formuły przywołujące strapione dusze. Te, opowiadając o swoich przewinieniach, udzielały zebranym moralnych nauk. Celem obrzędowych czynności było pozyskanie przychylności zmarłych i udzielenie im pomocy w osiągnięciu spokoju w zaświatach. Zjawy goszczono napojami i jadłem – wódką, miodem, kaszą, jajkami oraz kutią. Wędrującym duszom oświeclano drogę do domu, rozpalając na rozstajach ogniska, aby mogły spędzić tę noc z bliskimi. Ogień spełniał też inną funkcję – uniemożliwiał wyjście na świat upiorom, czyli duszom ludzi zmarłych nagle lub śmiercią samobójczą. Atmosfera tego obrzędu przesycona była tajemniczością i grozą.

Mickiewicz zastosował pewnego rodzaju stylizację – połączył prastare pogańskie zwyczaje z elementami religii chrześcijańskiej, o czym świadczą takie terminy jak „czyścić” czy „zbawienie”. Poddając folklor artystycznej obróbce, stworzył oryginalny obraz, który do dziś intryguje, ciekawi i daje artystom natchnienie. Poszczególne części *Dziadów* powstawały w różnym czasie: części drugą i czwartą, jako pierwsze, poeta napisał w latach 1820-23. Część trzecia została stworzona niemalże dekadę później (1832), pierwszej zaś Mickiewicz nigdy nie ukończył.

Dla kultury polskiej wieku XIX okres pomiędzy powstaniem listopadowym (1830) i styczniowym (1863) okazał się wyjątkowo trudny. Choć Królestwo Polskie nie było samodzielnym państwem, to jednak posiadało rozległą autonomię administracyjną, w dużym też stopniu kulturalną. Wraz z upadkiem powstania listopadowego wszelkie przywileje zostały utracone. W ramach represji znacznie ograniczono dobór repertuaru teatru i opery, zamknięto też Szkołę Główną Muzyki (w której kilka lat wcześniej kształcił się Fryderyk Chopin), co przyczyniło się do masowej emigracji artystów. Na tych, którzy zdecydowali się pozostać w kraju, spadł zaś obowiązek służenia społeczeństwu polskiemu poprzez pielęgnowanie pierwiastka narodowego. Przejęli oni niejako funkcję zlikwidowanych przez zaborcę instytucji, podtrzymując ducha narodu. Działania te bacznie obserwowała cenzura – im większe było ich nasilenie, tym ostrzejsze ograniczenia i represje, a im większe ograniczenia, tym większy sprzeciw. Izolacja od najnowszych zachodnich prądów kulturowych, trudności z dostępem do polskich dzieł tworzonych na emigracji, m.in. przez Mickiewicza, Chopina i Słowackiego, były prawdziwą, jak określił to Paweł Jasienica, „zmarą zaścianką”.

W takiej rzeczywistości komponował Stanisław Moniuszko, urodzony w rodzinie ziemiańskiej

o patriotycznych tradycjach, autor najbardziej znanych oper polskich XIX wieku, artysta piszący „ku pokrzepieniu serc”. Większość jego dorobku artystycznego stanowią pieśni przeznaczone do muzykowania domowego, zebrane w kolejnych tomach *Śpiewników domowych*. Jak stwierdził Stefan Kisielewski: „Trafił [Moniuszko] nie tylko do szlacheckich dworów czy mieszczańskich domów, ale też »pod strzechy«, a jego melodie „weszły w krew społeczeństwa, stały się składową częścią klimatu, atmosfery, stylu polskiego życia, są już wręcz własnością zbiorową”. Moniuszko pisał muzykę zrozumiałą dla Polaków i to było jego intencją. Nie szukał nowego, uniwersalnego europejskiego języka, ponieważ nie pozwalała mu na to trudna sytuacja polityczna. Kisielewski nie krył zachwytu, przedstawiając wyidealizowany obraz kompozytora: „idealnego męża i ojca, solidnego, moralnego, poważnego i religijnego, żarliwego patrioty, pracowitego muzyka, słowem – obywatela, artysty i człowieka bez skazy. To życie [...] wydać by się mogło komuś nazbyt idealne, grzeczne, konwencjonalne, ba – szare nawet, gdyby nie było rozświetlone jednym blaskiem: iskrą genialności”.

Moniuszko długo nosił się z myślą napisania muzyki do *Dziadów*. Niepowodzenie *Halki* na pewien czas zniechęciło kompozytora do opery, jego zainteresowanie zaś wzbudziła forma oratoryjna, o ileż łatwiejsza do wystawienia, a przy tym jakże efektowna. Moniuszko zamierzał wykorzystać te ustępy dramatu Mickiewicza, które wywoływały silniejsze od innych wrażenia muzyczne. Zebrane w całość, złożyły się na utwór kantatowy, nazwany przez kompozytora „scenami lirycznymi”.

Widma, napisane do tekstu z drugiej części *Dziadów*, powstały ok. 1852 roku (przed 1859). Prawykonanie odbyło się 22 stycznia 1865 roku w Teatrze Wielkim w Warszawie. Dzień później w „Dzienniku Warszawskim” oceniono: „*Widma* są tym w muzyce, czym *Dziady* w literaturze”. Kompozycja przyniosła twórcy uznanie – nie tylko w Warszawie, ale też w Krakowie, Wilnie, Moskwie i Petersburgu – oraz spore korzyści finansowe. Moniuszko relacjonował przebieg jednej z premier: „W chórze było osób czterdzieści. Śpiewaczkę miałem znakomitą. O barytonie jako o ryczywole zamilknąć wolę”. Powodzenie kantaty nie gasło przez kilka miesięcy, nie obroniła się jednak przed zapomnieniem. Choć *Widma* przyniosły kompozytorowi sławę, niedługo później przyćmił je *Straszny Dwór*.

Tytuł *Widma*, wbrew intencjom autora, został nadany kantacie przez cenzorów, którzy starali się wymazać z ludzkiej świadomości twórczość narodowego wieszcza. W swojej kompozycji Moniuszko zawarł elementy słowiańskiej melodyki i harmoniki, pozostając wiernym dramaturgicznym intencjom poety, którego pogańsko-ludowy liryczny tekst dopełnił całości. Pierwsze dźwięki *Widm* wprowadzają w nastrój nabożny, skupiony i tajemniczy. Muzyczne motywy zjaw – dwojga dzieci lecących do mamy, ducha niedobrego pana targanego przez kruki i sowy oraz widma Zosi – pojawiają się już w uwerturze. Moniuszko pisał muzykę z myślą o formie koncertowej, nie liczył się więc z warunkami teatru, które mogły hamować inwencję kompozytora. Dramaturgia tekstu narzuciła mu jednak elementy właściwe dziełom teatralnym, dlatego kantatę odtwarzać można na dwa sposoby. W 1878 roku na pomysł inscenizowania *Widm* wpadł dyrektor Teatru Lwowskiego Jan Dobrzański. Eksperyment ten powiódł się w zupełności, dzieło zaś zajęło miejsce w szeregu cenniejszych europejskich kantat świeckich późnego romantyzmu.

Według Kisielewskiego „Moniuszko nie odegrał w ewolucji muzyki europejskiej tak ważnej roli jak Chopin ani nie stworzył nowych przed sztuką polską perspektyw jak Szymanowski. Odegrał za to doniosłą rolę w historii Polski, ukazując naocznie prawdę, że nawet naród poszarpany na części, pozbawiony państwa, wojska, prawa do rozwoju – żyje i trwa, gdy żyje jego kultura, będąca najsilniejszym orężem narodowego ducha, narodowej wspólnoty”. Walka w równym stopniu dotyczyła pola bitwy, jak i sztuki.

Agata Adamczyk

Stanisław Moniuszko

The Phantoms

“Who hath not experienced bitterness, not even once, shall know no sweetness of the heavens. (...) For who hath not been human, not even once, cannot be aided by humans. (...) Who hath not touched the ground, not even once, he shall never be in heavens” is the warning from the protagonists in the Part II of Mickiewicz’s *The Forefathers’ Eve*. “Darkness all around, silence all around, what shall come, what shall come?”

On the Night of All Hallows preceding All Saints’ Day, the spirits of Józio and Rózia, the Ghost of the evil lord, and beautiful Zosia (billed as Girl) present a wealth of moral instructions explaining the folk code of ethics. The phantoms, whose deeds committed in their lifetime qualified as light, heavy, and medium-gravity sins respectively, warn mortals against the consequences of evil deeds. To be fully human, you need to understand the essence of existence: reject carelessness, and besides joy also experience the pain and suffering that sensitise the soul. There was a punishment due for every moment of hubris and cruelty in the other world, where reward waited for showing mercy and charity.

The earliest folk rites of *The Forefathers’ Eve* date back to pagan times. Twice a year, in spring and in autumn, people met in abandoned places of cult, that is on mounds and knolls considered holy. In the following centuries, the gatherings moved to chapels and graveyards. The necromancer-like Guślarz (billed as a Sorcerer) assumed the role of master of ceremonies, and recited the ritual formulas summoning the troubled souls. Confessing their crimes, they gave moral instruction to the gathered community. The purpose behind the ritual was to gain the favours of the deceased and to help them achieve peace in the other world. The phantoms were entertained with food and drink: vodka, mead, buckwheat, eggs, and sweet *kutia*. The way home was lit up for the wandering souls with bonfires burning at the crossroads so that they spent the night with their near and dear. Fire had yet another function: it barred entry to this world to spectres, that is, the souls of people who died a sudden or suicidal death. The atmosphere of the rite was pervaded with mystery and horror.

Mickiewicz applied a particular styling as he combined ancient pagan rituals with elements of the Christian religion, as attested by such terms as “purgatory” and “salvation”. Processed with his craft, folklore turned into an original image that to this day intrigues, beguiles, and inspires artists. The successive parts of *The Forefathers’ Eve* were written at different moments, with Part II and IV, chronologically the first two, dating back to 1820–23, with Part III following nearly a decade later, in 1832, and Part I never being completed.

The period between the November (1830) and January (1863) risings proved extremely difficult for Polish 19th-century culture. Although the Kingdom of Poland was not a sovereign state, it nonetheless had a considerable autonomy in administration and to a large degree also in culture. With the defeat of the November Rising all such privileges were lost. Repressions included severe constraints on the repertoires of theatre and opera, and dissolution of the Main Music School (where Fryderyk Chopin had been educated just a few years earlier), which prompted the mass emigration of artists. Those who decided to remain in Poland felt obliged to serve the Polish people by championing the national element. Anyway, they took over the function of the institutions liquidated by the partitioning powers, and supported the national spirit. These activities were very watchfully observed by censorship: the more they intensified, the harsher the restrictions and repressions; and, consequently, the greater the restrictions, the more powerful was the rebellion. At that time isolation from the latest currents in Western culture, difficulty in accessing Polish works that Mickiewicz, Chopin, Słowacki, and others created in emigration were, as Paweł Jasienica rightly noted “the nightmare haunting the periphery”. These were the circumstances in which Stanisław Moniuszko composed. Born to a family of patriotic landed gentry, he became the composer of the best-known Polish 19th-century operas, and an artist writing “to bolster the hearts”. Most of his artistic oeuvre consists of songs designed for making music at home, collected in the series of volumes of *Songbooks for Home Use*. As Stefan Kisielewski noted,

"[Moniuszko] made it not only into the manor houses of the nobility and townhouses of the bourgeoisie, but also 'into thatched cottages'" and his melodies "entered the bloodstream of the people, became a constituent of the atmosphere, aura, and style of Polish life, so that they are now an absolutely collective property". Moniuszko wrote music that Poles understood, and that was precisely his intention. He did not seek a new, universal European language, as the difficult political plight would not let him. Kisielewski did not conceal his admiration, preparing an idealised picture of the composer: "an ideal husband and father, upright, moral, down-to-earth, religious, an ardent patriot, and a diligent musician: in a word – a citizen, artist, and a human being without a flaw. That life [...] could seem too ideal, ordered, conventional, or even downright dull if not for the spark of genius that was the sole light brightening it up".

Moniuszko cherished the thought of writing music to *The Forefathers' Eve* for a long time. The failure of *Halka* dissuaded him from opera for a time, and his interest focused on oratorio, much easier to stage, and highly effective. Moniuszko intended to use those excerpts from Mickiewicz's drama that instil musical impressions more strongly than the others. Gathered together, they made up a cantata: a piece that the composer called "lyrical scenes".

The Phantoms, written to the lyrics from Part II of *The Forefathers' Eve*, was written around 1852, and certainly before 1859. The world premiere was held in the Wielki Theatre in Warsaw on 22 January 1865. A day later, *Dziennik Warszawski* daily reported that "*The Phantoms* are to music what *The Forefathers' Eve* is to literature". The composition brought Moniuszko recognition not only in Warsaw, but also in Kraków, Vilnius, Moscow, and St Petersburg, as well as considerable monetary gains. This is how the composer himself accounted for one of the premieres: "There were 40 people in the choir. I had a consummate female vocalist, yet I'd rather stay mum on the baritone, as he roared enough." The success of the cantata continued for months, yet it did not save it from oblivion. Although *The Phantoms* brought fame to the composer, the piece was soon overshadowed by *The Haunted Manor*.

The Phantoms was a title assigned to the cantata against the composer's wishes by the censors who tried to remove the works of the Polish poet-prophet from the people's memories.

Moniuszko instilled his composition with elements of Slavic melody and harmony, remaining faithful to the dramatic intentions of the poet, whose pagan cum folk lyrical text provided complementation to the whole. The first sounds of *The Phantoms* introduce a pious, absorbed, and mysterious mood. The musical motifs of the spectres: two children flying to their mother, the spirit of the evil lord plagued by crows and owls, and the phantom of Zosia, are already present in the overture. Moniuszko wrote the music with a concert form in mind, and therefore he did not properly consider the limitations of the theatre, which could have hampered invention. Yet the dramatism of the text required elements appropriate to theatrical works, which is why the cantata can be performed in two modes. The director of the Lwów Theatre, Jan Dobrzański, decided to stage *The Phantoms* in 1878. The experiment was a thorough success, and the piece ranked among the more precious European cantatas of late Romanticism. According to Kisielewski "Moniuszko did not play a role as important as Chopin in the evolution of European music, nor did he open new perspectives to Polish art as Szymanowski did. However, he played a significant role in the history of Poland, illustrating plainly the truth that even a nation torn, bereft of its state, army, and right to develop, lives and endures as long as its culture does, as it is the most powerful weapon of the national spirit, of the national community." Fighting continued on an equal footing in the fields of battle and art.

Agata Adamczyk

The text was made available thanks to the kindness of the Witold Lutosławski National Forum for Music in Wrocław.

Szymon Komasa ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Łodzi. Jest również absolwentem Juilliard School w Nowym Jorku oraz studia operowego przy Metropolitan Opera w Nowym Jorku. Zwycięzca i laureat międzynarodowych konkursów wokalnych, m.in. BBC Cardiff Singer of the World, Veronica Dunne, Gerda Lissner. Śpiewał na deskach scen operowych w USA, Włoszech, Niemczech, Anglii, Austrii. Z recitalami wokalnymi wystąpił w Carnegie Hall (USA) oraz Wigmore Hall (Anglia). W roku 2015 był nominowany do Paszportu „Polityki”.

Natalia Rubiś. Absolwentka prestiżowego programu operowego w Yale School of Music u prof. Doris Yarick-Cross. W Polsce ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną we Wrocławiu, studiowała również u prof. Hendrikje Wangemann w Hochschule für Musik w Dreźnie. Na scenie międzynarodowej zadebiutowała podczas Händel-Festspiele w Halle w 2014 roku partią Calisto/*Giove in Argo* Händla. We wrześniu 2017 wystąpiła jako Euridice, Musica i Ninfa w nowej produkcji *L'arte del mondo, Orfeo 2.0*, w Leverkusen i w Düsseldorfie. W sierpniu wystąpiła z Capellą Cracoviensis w partii Fiordiligi/*Così fan tutte*, którą wykonała rok wcześniej w Filharmonii Krakowskiej. W Stanach Zjednoczonych występowała jako Despina (2017) pod batutą Giuseppe Grazioli, jako Helena/*A Midsummer Night's Dream* Brittena (2016) w produkcji Claudii Solti w Shubert Theater w New Haven oraz jako La femme/*Le pauvre matelot* Milhauda w Sprague Hall na Yale University. Natalia Rubiś występuje również w repertuarze oratoryjnych i pieśniarskim w kraju i za granicą. Z Collegium 1704 i Vaclavem Luksem wystąpiła z kantatami J.S. Bacha w Pradze i Dreźnie oraz z solowym recitalem z muzyką Händla. W listopadzie 2014 roku wzięła udział w polskiej prapremierze utworu *Tempo e tempi* Elliotta Cartera na Festiwalu Nostalgia w Poznaniu. W 2017 roku była finalistką konkursu Belvedere w Moskwie oraz konkursu im. Giusy Devinu w Teatrze Operowym w Cagliari. Zdobyła również nagrodę specjalną na konkursie im. Marii Malibran w Mediolanie (2013), nagrodę Giovane Promessa na konkursie Musica Sacra w Rzymie (2010). Jest laureatką drugiej nagrody w konkursach: 21st Century Art w Kijowie (2009) oraz im. Franciszki Platówny we Wrocławiu (2008).

nataliarubis.com

Szymon Komasa graduated with distinction from the Academy of Music in Łódź. He is also a graduate of the Juilliard School and the opera studio of the Metropolitan Opera in New York. Winner and recipient of accolades at international vocal competitions, notably the BBC Cardiff Singer of the World, the Veronica Dunne, and the Gerda Lissner, he has sung on the stages of opera theatres in the United States, Italy, Germany, the United Kingdom, and Austria. He has also performed recitals at the Carnegie Hall in the US and the Wigmore Hall in the UK. In 2015 Komasa was nominated to the Passport Award of the Polish national weekly *Polityka*.

Natalia Rubiś. A graduate of the prestigious opera programme at Yale School of Music with Professor Doris Yarick-Cross. In Poland she graduated with distinction from the Academy of Music in Wrocław, and also studied with Professor Hendrikje Wangemann at the Hochschule für Musik in Dresden. Her debut on the international stage was the part of Calisto in Handel's *Giove in Argo* at Händel-Festspiele in Halle. In September 2017, she was Euridice, Musica, and Ninfa in *Orfeo 2.0*, a new production by L'arte del mondo in Leverkusen and in Düsseldorf. In August she returned as Fiordiligi/*Così fan tutte* with Capella Cracoviensis, after an earlier appearance at the Kraków Philharmonic Hall. In the US, she was Despina (2017) under Giuseppe Grazioli, Helena/*A Midsummer Night's Dream* by Britten (2016) produced by Claudio Solti at the Shubert Theater in New Haven, and La Femme/*Le pauvre matelot* by Milhaud at the Sprague Hall at Yale University. Rubiś also performs oratorio and song repertoires in Poland and abroad. She has performed J.S. Bach's cantatas with Collegium 1704 and Vaclav Luks in Prague and Dresden, and has given a solo recital of Handel's works. In 2014, she participated in the Polish premiere of Elliott Carter's *Tempo e tempi* at the Nostalgia Festival in Poznań.

In 2017, she won her way to the final of the Belvedere Competition in Moscow, and the Giusy Devinu International Competition for Young Opera Singers at Cagliari Opera Theatre. She won the special prize at Maria Malibran International Singing Competition in Milan (2013) and the Giovane Promessa Prize at the Musica Sacra Competition in Rome (2010). She is the recipient of 2nd prizes at 21st Century Art competition in Kyiv (2009) and Franciszka Platówna Competition in Wrocław (2008).

nataliarubis.com

Jerzy Butryn. Absolwent wydziału wokalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie śpiewu prof. Bogdana Makala (dyplom z wyróżnieniem). Stypendysta programu Erasmus w Hochschule für Musik Detmold w klasie śpiewu prof. Larsa Woldta. Tegoroczny absolwent studiów doktoranckich na Wydziale Wokalnym Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Doskonalił warsztat na kursach mistrzowskich u Teresy Żylis-Gary, Andrzeja Dobbera, Anity Garančy, Valery'ego Buymistra, Larsa Woldta, Sabiny Martinaitytė i Zdzisława Krzywickiego.

Laureat I nagrody w Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym im. Franciszki Platonówny we Wrocławiu, II nagrody w Międzynarodowym Konkursie Wokalnym w Kijowie (Ukraina), II nagrody w Ogólnopolskim Konkursie im. Kurpińskiego we Włoszakowicach, III nagrody i nagrody specjalnej w Międzynarodowym Konkursie Wokalnym w Kownie (Litwa).

Uczestnik Programu Kształcenia Młodych Talentów – Akademia Operowa w ramach European Network of Opera Academies w Teatrze Wielkim w Warszawie.

Występował w kraju i za granicą; brał udział w BBC Proms w Londynie, Schleswig-Holstein Musik Festival w Kilonii, Międzynarodowym Festiwalu Wratislavia Cantans, Leo Festival we Wrocławiu i Festiwalu Opera Rara w Krakowie. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Prezydenta Miasta Wrocławia.

Jerzy Butryn. Graduated with distinction from the class of Professor Bogdan Makal from the Vocal Faculty of the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław. Holder of an Erasmus scholarship to the Vocal Class of Professor Lars Woldt at the Hochschule für Musik Detmold, he has recently graduated from doctoral studies at the Vocal Faculty of the Academy of Music in Wrocław. The artist also honed his skills at masterclasses with Teresa Żylis-Gara, Andrzej Dobber, Anita Garanča, Valery Buymister, Lars Woldt, Sabina Martinaitytė, and Zdzisław Krzywicki. Winner of 1st Prize at the Franciszka Platonówna National Vocal Competition in Wrocław, 2nd prizes at the International Vocal Competition in Kyiv in Ukraine and the Karol Kurpiński National Competition in Włoszakowice, and 3rd Prize and Special Award at the International Vocal Competition in Kaunas in Lithuania. He participates in the Opera Academy Young Talents Development Programme at the Teatr Wielki in Warsaw which is part of the European Network of Opera Academies.

Butryn has performed in Poland and abroad, participating in the BBC Proms in London, Schleswig-Holstein Musik Festival in Kiel, the Wratislavia Cantans International Festival, the Leo Festival in Wrocław, and the Opera Rara Festival in Kraków.

Holder of scholarships from the Minister of Culture and National Heritage and the Mayor of Wrocław.

Bogdan Makal. Studiował śpiew solowy w akademiach muzycznych w Bydgoszczy i we Wrocławiu (dyplom z wyróżnieniem w klasie Kazimierza Myrlaka) jako stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Artysta wykonywał partie barytonowe i basowe w ponad 100 dziełach oratoryjnych. Uczestniczył w wielu festiwalach w kraju i za granicą oraz współpracował z licznymi teatrami operowymi oraz dramatycznymi.

Posiada bogaty dorobek fonograficzny – nagrywał dla radia i telewizji zarówno w Polsce, jak i w Czechach, Francji i USA, a płyty z jego udziałem zostały nagrodzone m.in. Grand Prix du Disque de l'Académie Charles Cros oraz Diapason d'Or.

Bogdan Makal jest profesorem w Akademii Muzycznej we Wrocławiu, dziekanem Wydziału Wokalnego tejże uczelni, a także kierownikiem Wydziału Wokalnego w PSM II st. Jego studenci zdobywają liczne nagrody w krajowych i międzynarodowych konkursach wokalnych, a jako absolwenci występują z powodzeniem na scenach operowych w kraju i za granicą. Artysta jest także wykładowcą i kierownikiem Zimowego Kursu Wokalnego w Dusznikach-Zdroju oraz zasiada jako juror w krajowych i międzynarodowych konkursach wokalnych.

Za swoją działalność pedagogiczną i artystyczną otrzymał szereg nagród i dyplomów uznania, m.in. od dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej, Rektora Akademii Muzycznej we Wrocławiu, Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Śpiewu. Został także uhonorowany Medalem Edukacji Narodowej oraz Dyplomem Wrocławskiej Kurii Metropolitalnej.

Bogdan Makal studied solo singing in the academies of music in Bydgoszcz and in Wrocław (diploma with distinction in the class of Kazimierz Myrlak) on a scholarship from the Ministry of Culture and Art.

The artist has performed baritone and bass parts in over 100 oratorio works and has been invited to numerous festivals in Poland and abroad, and worked with a number of theatres and opera theatres.

He has also actively recorded, especially for radio and television in Poland, the Czech Republic, France, and the US; CDs on which he has performed have been awarded Grand Prix du Disque de l'Académie Charles Cros and Diapason d'Or prizes.

Bogdan Makal is a professor of the Academy of Music in Wrocław, dean of its Vocal Faculty, and head of the Vocal Department at the Secondary School of Music. His students win accolades in Polish and international vocal competitions, and, having graduated, he has been successful on operatic stages in Poland and abroad. Makal himself is also a lecturer and director of the Winter Singing Course in Duszniki-Zdrój, and a member of the jury in national and international vocal competitions.

His artistic and educational work has won Makal a number of prizes and diplomas, including from the Director of the Centre for Artistic Education, Rector of the Academy of Music in Wrocław, and the Polish Association of Teachers of Singing (PSPS). He is also a recipient of the Medal of National Education and the Diploma of the Bishop of Wrocław.

Joanna Rot. Absolwentka Państwowej Szkoły Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Opolu (dyplom z wyróżnieniem w klasie altówki i śpiewu solowego). W 2012 roku ukończyła studia wokalne na Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuty Bacewiczów w Łodzi pod kierunkiem prof. Urszuli Kryger. Doskonaliła swoje umiejętności w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Mannheim w klasie śpiewu prof. Grażyny Winogrodzkiej i w klasie kameralistyki prof. Ulricha Eisenlohra. Ogromny wpływ na jej rozwój miał wybitny baryton Olaf Bär, u którego kontynuowała edukację. Ponadto pracowała pod okiem wybitnych indywidualności, takich jak Jerzy Artysz, Udo Reinemann, Charlotte Lehmann czy Jadwiga Rappé.

Jest laureatką IV Międzynarodowego Konkursu im. Ryszarda Straussa w Sofii oraz XVIII Międzynarodowego Konkursu im. Johannes Brahmsa w Pörschach (Austria).

Koncertowała w kraju i za granicą; brała udział m.in. w takich festiwalach, jak: Ascoli Piceno Festival, Heidelberger Kammermusikfestival, Wratistavia Cantans, Kromer Biecz Festival.

Inaugurowała również Rok Chopinowski w Stuttgarcie. Współpracowała z Wrocławską Orkiestrą Barokową, Polską Filharmonią Kameralną Sopot, Orkiestrą Kameralną Leopoldinum, zespołem Corde Armoniche.

Artystka zajmuje się również muzyką dawną, z powodzeniem wykonując dzieła renesansowe, barokowe i wczesno-klasyczne. W 2008 roku założyła duet kameralny z pianistą Michałem Rotem.

Joanna Rot. Completed her education with distinction in the viola and solo singing classes of the Fryderyk Chopin School of Music in Opole, and graduated from vocal studies at the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź under Professor Urszula Kryger. She honed her skills at the singing class of Professor Grażyna Winogrodzka and the chamber music class of Professor Ulrich Eisenlohr at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Mannheim. Rot remained under the powerful impact of eminent baritone Olaf Bär, with whom she continued her education. She has also worked under the supervision of excellent musicians, including Jerzy Artysz, Udo Reinemann, Charlotte Lehmann, and Jadwiga Rappé.

The artist won the 4th Richard Strauss International Competition in Sofia and the 18th Johannes Brahms International Competition Pörschach in Austria. Joanna Rot has performed in Poland and abroad, participating in a range of festivals including the Ascoli Piceno Festival, Heidelberger Kammermusikfestival, Wratistavia Cantans, and the Kromer Biecz Festival. She inaugurated the Chopin Year in Stuttgart, and has cooperated with the Wrocław Baroque Orchestra, Polish Chamber Philharmonic Orchestra in Sopot, the Leopoldinum Chamber Orchestra, and the Corde Armoniche ensemble.

The artist is also keen on early music, successfully performing Renaissance, Baroque, and early classicist works. In 2008 she started a chamber duo with pianist Michał Rot.

Maciej Gorczyński. Absolwent Akademii Muzycznej w Katowicach. Finalista XV Międzyuczelnianego Konkursu „W kręgu słowiańskiej muzyki wokalne” i laureat III miejsca na Międzynarodowym Konkursie Wokalnym Iuventus Canti im. Imricha Godina we Vráblach na Słowacji (2016).

Występował w inscenizacjach Dębickiego Towarzystwa Muzyczno-Śpiewaczego jako Skołuba w *Strasznym Dworze* oraz Szóstak we *Flisie* Stanisława Moniuszki, a także jako Bartolo/*Wesele Figara* i Frank/*Zemsta nietoperza*. Brał udział w takich festiwalach muzycznych, jak Śląski Festiwal Ziemi Prudnickiej im. Ludwiga van Beethovena, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej i Organowej w Trzebnicy, Ogólnopolski Festiwal Promocyjny *Sierpień Talentów* w Katowicach, Europejskie Spotkania Młodych Muzyków w Świeradowie-Zdroju i innych.

Maciej Gorczyński. A graduate of the Academy of Music in Katowice, finalist of the 15th University Competition In the Realm of Slavic Vocal Music, and recipient of 3rd prize at the Imrich Godin Iuventus Canti Vocal Competition in Vráble in Slovakia in 2016.

Gorczyński has performed on stage with the Dębica Music and Singing Society as Skołub/*The Haunted Manor* and Szóstak/*The Raftsman* (Moniuszko), and also as Bartolo/*The Marriage of Figaro* and Frank/*Die Fledermaus*. He has participated in a number of music festivals including the Ludwig van Beethoven Silesian Festival of the Prudnik Region, International Festival of Chamber and Organ Music in Trzebnica, the August of Talents National Promotional Festival in Katowice, and the European Meetings of Young Musicians in Świeradów-Zdrój.

Mariusz Bonaszewski – aktor teatralny, filmowy, telewizyjny i radiowy. Absolwent warszawskiej PWST. W latach 1988–1997 był aktorem Teatru Dramatycznego w Warszawie; od 1997 roku w zespole Teatru Narodowego. Zagrał m.in. w przedstawieniach Jerzego Grzegorzewskiego (*Noc listopadowa*, *Wesele*, *Nowy Bloomusalem*, *Nie-Boska komedia*), Janusza Wiśniewskiego (*Wybrałem dziś zaduszne święto*), Jana Englerta (*Kurka wodna*, *Kordian*), Andrzeja Seweryna (*Ryszard II*), Agnieszki Olsten (*Nora*, *Otello*), Stanisława Różewicza (*Stara kobieta wysiaduje*), Andrzeja Domalika (*Terminal 7*), Natalii Korczakowskiej (*Natan mędrzec*), Konstantina Bogomołowa (*Lód*), Michała Zadary (*Zbójcy*) i Pawła Miśkiewicza (*Idiota*).

Wystąpił w takich filmach fabularnych, jak *Gnoje* Jerzego Zalewskiego, *Deszczowy żołnierz* Wiesława Saniewskiego, *Jak narkotyk* Barbary Sass, *Metanoia* Radosława Markiewicza, *Las* oraz *Elderly* Piotra Dumay, *Wenecja* Jana Jakuba Kolskiego, *Matka Teresa od kotów* Pawła Sali, *Daas* Adriana Panka czy *Jack Strong* Władysława Pasikowskiego. Za swe kreacje aktorskie Mariusz Bonaszewski otrzymał wiele nagród, m.in. jest dwukrotnym zdobywcą Nagrody im. Aleksandra Zelwerowicza przyznawanej przez miesięcznik „Teatr” (za rolę Witolda II w *Błądzeniu* i Lucyfera/Bukarego/Adwokata w *Sprawie* w spektaklach Jerzego Jarockiego), laureatem Feliksa Warszawskiego, wielokrotnym laureatem Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry” oraz laureatem Wielkiego Splendoru. Ponadto aktor został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005), Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2013) oraz Złotym Krzyżem Zasługi (2017).

Mariusz Bonaszewski: theatre, film, TV, and radio actor. Graduate of the National Academy of Dramatic Arts in Warsaw. In 1988–97 an actor of the Dramatyczny Theatre in Warsaw, and since 1997 he has been a member of the National Theatre troupe. Bonaszewski has performed in dramas directed by Jerzy Grzegorzewski (*November Night*, *The Wedding*, *New Bloomusalem*, *Un-Divine Comedy*), Janusz Wiśniewski (*I have chosen All Soul's Day today*), Jan Englert (*The Water Hen*, *Kordian*), Andrzej Seweryn (*Richard II*), Agnieszka Olsten (*Nora*, *Othello*), Stanisław Różewicz (*The Old Woman Broods*), Andrzej Domalik (*Terminal 7*), Natalia Korczakowska (*Natan the Wiseman*), Konstantin Bogomolov (*Ice*), Michał Zadara (*The Robbers*), and Paweł Miśkiewicz (*The Idiot*).

He has performed in feature films, including Jerzy Zalewski's *Gnoje*, Wiesław Saniewski's *Deszczowy żołnierz*, Barbara Sass's *Jak narkotyk*, Radosław Markiewicz's *Metanoia*, Piotr Dumay's *Forest and Elderly*, Jan Jakub Kolski's *Venice*, Paweł Sala's *Mother Teresa of Cats*, Adriana Panek's *Daas*, and Władysław Pasikowski's *Jack Strong*.

His roles have won Mariusz Bonaszewski many awards, including the Aleksander Zelwerowicz Prize from *Teatr* monthly (twice) for the roles of Vytautas II in *Błądzenie* and Lucifer/Bukary/Lawyer in *The Case* directed by Jerzy Jarocki, he is also a recipient of the Feliks Warszawski and the Wielki Splendor prizes, and winner of the Two Theatres Festival of the Polish Radio and TV Theatre. Bonaszewski has also been honoured with the Silver Cross of Merit (2005), Gloria Artis Bronze Medal for Merit to Culture (2013), and the Gold Cross of Merit (2017).

Paweł Janyst jest absolwentem Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie (filia we Wrocławiu) – studiował aktorstwo na Wydziale Lalkarskim. Wystąpił w spektaklu dyplomowym *Believe me you fool* w reżyserii Cezarego Studniaka. Często współpracuje z reżyserem Pawłem Passinim (*Bieguny, Znak Jonasza, Pudółko, DyBBuk*). Brał udział w takich produkcjach filmowych i telewizyjnych, jak *Kamienie na szaniec* (reż. Robert Gliński), *Agnus Dei* (reż. Anne Fontaine) oraz serial *Czas Honoru*.

Paweł Janyst is a graduate of the Ludwik Solski National Academy of Theatre Arts (the Wrocław branch), where he studied acting at the Faculty of Puppetry. He performed in Cezary Studniak's diploma production of *Believe Me You Fool* and often works with the director Paweł Passini (*Bieguny, The Sign of Jonah, The Box, DyBBuk*) and has participated in a range of film and TV productions, including *Stones for the Rampart* (dir. by Robert Gliński), *Agnus Dei* (dir. by Anne Fontaine), and the *Days of Honour* TV drama series.

Chór Narodowego Forum Muzyki

Chór NFM został założony w 2006 roku przez Andrzeja Kosendiaka w ramach istniejącej wówczas Filharmonii Wrocławskiej, która w maju 2014 została przekształcona w Narodowe Forum Muzyki. Od początku kieruje nim Agnieszka Franków-Żelazny. Bardzo szybko stał się on czołowym zespołem na polskiej scenie muzyki chóralnej. Chór NFM był wielokrotnie zapraszany na międzynarodowe festiwale muzyczne, takie jak Ankara International Music Festival, International Festival of Arts and Ideas w New Haven, Gent Festival van Vlaanderen, Gstaad Menuhin Festival & Academy, Jazztopad, Klarafestival, MusMA, Musica Electronica Nova, Schleswig-Holstein Musik Festival, Serenade! Choral Festival w Waszyngtonie, Warszawska Jesień, World Music Days i Wratistavia Cantans. W latach 2009 i 2011 jako pierwszy polski chór zaprezentował się na legendarnym festiwalu BBC Proms. W 2011 roku otrzymał jedną z trzech głównych nagród festiwalu Barokowe Wieczory w Varaždinie na Chorwacji – Nagrodę Kantor, za niezwykle wykonanie dzieł J.S. Bacha.

Ważną częścią dyskografii Chóru NFM jest seria nagrań pod dyktando Paula McCreasha, uhonorowanych prestiżowymi nagrodami: BBC Music Magazine Award 2012 w kategorii Technical Excellence (*Grande Messe des Morts* Berlioza), Diapason d'Or 2013 (*Elias Mendelssohna*), BBC Music Magazine Award 2014 w kategorii Choral Award (*War Requiem* Brittena). Wśród dokonanych przez zespół rejestracji obejmujących utwory *a cappella* znajduje się album z muzyką Boba Chilcotta *The Seeds of Stars* (2012) oraz trzy płyty z polską muzyką chóralną: *Słowa dźwiękiem malowane* (2012), *Miłość na ludowo* (2014) oraz *De profundis* (2016), która otrzymała Fryderyka 2017 w kategorii Album roku – muzyka chóralna, oratoryjna i operowa.

nfm.wroclaw.pl/zespoly

NFM Choir

The National Forum for Music Choir was founded in 2006 by Andrzej Kosendiak and operated as part of the Wrocław Philharmonic, which transformed into the National Forum for Music (NFM) in May 2014. Since its establishment conducted by Agnieszka Franków-Żelazny, it very quickly became a leading ensemble on the Polish choral music stage.

The choir has been invited to numerous international festivals of music, notably to the Ankara International Music Festival, International Festival of Arts and Ideas in New Haven, the Gent Festival van Vlaanderen, the Gstaad Menuhin Festival & Academy, the Jazztopad, the Klarafestival, the MusMA, the Musica Electronica Nova, the Schleswig-Holstein Musik Festival, Serenade! Choral Festival in Washington, the Warsaw Autumn, the World Music Days, and the Wratistavia Cantans. In 2009 and 2011 it was the first choir from Poland to be invited to the legendary BBC Proms. In 2011, it received the Kantor Award for their extraordinary performance of J.S. Bach, one of the three main prizes at the Varaždin Baroque Evenings in Croatia. An important element in the recording history of the NFM Choir is the line of recordings under Paul McCreesh that have won a range of prestigious prizes: the BBC Music Magazine Award 2012 for Technical Excellence (for Berlioz's *Grande Messe des Morts*), Diapason d'Or 2013 (for Mendelssohn's *Elijah*), and the BBC Music Magazine Award 2014 in the Choral Music category (Britten's *War Requiem*). The choir's *a cappella* recordings include an album with Bob Chilcott's *The Seeds of Stars* (2012) and three CDs with Polish choral music: *Słowa dźwiękiem malowane* (*Words painted in sound*, 2012), *Miłość na ludowo* (*Love the folk way*, 2014) and *De profundis* (2016) awarded the Fryderyk 2017 Award in Choral, Oratorio, and Opera Recording of the Year category.

nfm.wroclaw.pl/zespoly

Agnieszka Franków-Żelazny. W latach 1995–1999 była członkinią Polsko-Niemieckiej Akademii Chóralnej „In terra pax”. W 1999 roku założyła chór Con Amore przy Zespole Szkół nr 1 we Wrocławiu. Pełniła też funkcję dyrygenta i kierownika artystycznego Akademickiego Chóru Politechniki Wrocławskiej. W 2000 roku powołała do życia Kameralny Chór Akademii Medycznej (obecnie Chór Medici Cantantes Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu), z którym zdobyła wiele nagród i wyróżnień. Od czerwca 2006 roku jest dyrektorem artystycznym Chóru NFM. Od stycznia do lipca 2013 roku była opiekunem artystycznym Chóru Polskiego Radia. Występowała jako dyrygent lub chórmistrz gościnny wielu polskich i zagranicznych zespołów. Jest pomysłodawczynią i dyrektorem artystycznym Polskiego Narodowego Chóru Młodzieżowego – powstałego w 2013 roku i prowadzonego przez Narodowe Forum Muzyki – oraz dyrektorem programowym projektu Akademia Chóralna. Prowadzi klasę dyrygentury chóralnej oraz Chór im. S. Krukowskiego na Wydziale Edukacji Muzycznej, Chóralistyki i Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej we Wrocławiu. W swoim dorobku ma 12 płyt, a także 70 nagród oraz Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2014). Wystąpiła w 19 krajach Europy, w Stanach Zjednoczonych, Izraelu i Brazylii w ponad 700 koncertach, na których przedstawiła około 800 utworów chóralnych oraz blisko 200 wokально-instrumentalnych. Pełniła funkcję kuratora priorytetu „Muzyka” w ramach Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016.

Agnieszka Franków-Żelazny. A member of the *In terra pax* Polish–German Choral Academy in 1995–99, she set up the Con Amore Choir in Wrocław School Cluster No. 1 in 1999. She was the conductor and artistic director of the Academy Choir of the Technical University of Wrocław. In 2000 she set up the Chamber Choir of the Medical Academy (today's Medici Cantantes Choir of the Medical University in Wrocław), with which she won numerous awards and honourable mentions. She has been the artistic director of the NFM Choir since June 2006, and from January to July 2013 she was artistic counsellor to the Polish Radio Choir. Franków-Żelazny has performed as guest conductor and choirmaster with many Polish and foreign ensembles. She is the founder and artistic director of the Polish National Youth Choir set up in 2013 and conducted by the National Forum of Music (NFM), and the programme director of the Akademia Chóralna project. She runs a Choir Conducting Class and manages the S. Krukowski Choir at the Faculty of Music Education, Choral Art, and Church Music of the Academy of Music in Wrocław. Agnieszka Franków-Żelazny has released 12 CDs, and garnered 70 awards including the Gloria Artis Bronze Medal for Merit to Culture (2014). She has performed over 700 concerts in 19 European countries, the United States, Israel and Brazil, presenting 800 choral and 200 vocal and instrumental works. She was the curator for Music priority in the Wrocław 2016 European Capital of Culture programme.

Wrocławska Orkiestra Barokowa

Repertuar orkiestry, założonej w 2006 roku przez Andrzeja Kosendiaka, obejmuje utwory od wczesnego baroku do romantyzmu, od kompozycji kameralnych po wielkie dzieła oratoryjne. Od początku działalności zespołu jego dyrektorem artystycznym jest znakomity wiolonczelista Jarosław Thiel.

Dzisiaj Wrocławska Orkiestra Barokowa jest zaliczana do najważniejszych polskich zespołów grających na instrumentach historycznych. Dorobek i poziom artystyczny orkiestry – doceniony przez publiczność i krytykę – owocuje współpracą z największymi sławami międzynarodowej sceny muzyki dawnej, takimi jak Philippe Herreweghe, Giovanni Antonini, Andrew Parrott, Paul McCreesh, Andreas Spering, Hans-Christoph Rademann, Laurence Cummings, Rubén Dubrovsky i Christian Curnyn. Zespół występował także z wieloma znakomitymi zespołami i solistami, m.in. z Collegium Vocale Gent, Cantus Cölln, Taverner Consort, Dresdner Kammerchor, Gli Angeli Genève, Olgą Pasiecznik, Julią Lezhnevą, Renatą Pokupić, Nicholasem Mulroyem, Danielem Taylorem i Aleksandrą Kurzak.

Orkiestra jest zapraszana na prestiżowe festiwale, bierze udział w transmisjach radiowych i prowadzi szeroką działalność nagraniową. Pierwsza płyta Wrocławskiej Orkiestry Barokowej zdobyła statuetkę Fryderyka w kategorii Fonograficzny Debiut Roku (2011), a następne nagrania wyróżniono szeregiem nominacji do tej nagrody. W 2017 roku w rezultacie owocnej współpracy z Paulem McCreeshem i jego Gabrieli Consort & Players ukazały się *Pory roku* Haydna, niebawem zaś zostanie wydana płyta *Muzyka w XVII-wiecznych kościołach Wrocławia* nagrana z Gli Angeli Genève i Concerto Palatino pod kierunkiem Stephana MacLeoda.

nfm.wroclaw.pl/zespoly

Wrocław Baroque Orchestra

The Wrocław Baroque Orchestra was set up in 2006 by Andrzej Kosendiak. The orchestra's repertoire covers music from the early Baroque to Romanticism, from chamber pieces to grand oratorio works. From the earliest days of its operation, the ensemble has worked under the artistic direction of a consummate cellist, Jarosław Thiel.

Today, the Wrocław Baroque Orchestra (WBO) is one of the most important Polish ensembles performing on historical instruments. The achievements and artistic merits of the orchestra, praised by audiences and critics alike, result in cooperation with the greatest names on the international early music stage including Philippe Herreweghe, Giovanni Antonini, Andrew Parrott, Paul McCreesh, Andreas Spering, Hans-Christoph Rademann, Laurence Cummings, Rubén Dubrovsky, and Christian Curnyn. The WBO has also performed with excellent ensembles and teams, including the Collegium Vocale Gent, Cantus Cölln, Taverner Consort and Players, Dresdner Kammerchor, Gli Angeli Genève, Olga Pasiecznik, Julia Lezhneva, Renata Pokupić, Nicholas Mulroy, Daniel Taylor, and Aleksandra Kurzak. The WBO is invited to prestigious festivals, participates in radio broadcasts, and runs an extensive recording programme. Their first CD won the Fryderyk Award for the Recording Debut of 2011, while the following recordings were recognised with a number of nominations to the prize. In 2017, as a follow-up to fruitful collaboration with Paul McCreesh and his Gabrieli Consort & Players, the orchestra released Haydn's *The Four Seasons*, and will soon publish music recorded with Gli Angeli Genève and Concerto Palatino under Stephan MacLeod in 17th-century Wrocław churches.

nfm.wroclaw.pl/zespoly

Andrzej Kosendiak. Dyrektor Narodowego Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu, artysta, dyrygent i pedagog, należy do najaktywniejszych muzyków i organizatorów życia muzycznego w Polsce. Jest absolwentem Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej we Wrocławiu, w roku 2013 uzyskał stopień doktora habilitowanego. Koncertował w wielu krajach Europy, a także w USA (m.in. współpracował z University of North Carolina at Chapel Hill); występował na najbardziej prestiżowych festiwalach i w renomowanych salach koncertowych Polski. Nagrał nieznane dotąd dzieła z Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu – *Musica da Chiesa* (DUX), z Biblioteki w Strasburgu – *Messa Pastorale, Sinfonia in D, Magnificat* F.X. Richtera (CYPRES) oraz *Stabat Mater* A.M. Bononciniego (DUX). W latach 2012 i 2014 ukazały się płyty zawierające utwory Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego pod batutą Andrzeja Kosendiaka (CD Accord); pierwszy z albumów otrzymał Wrocławską Nagrodę Muzyczną, oba nominowano do nagrody Fryderyk. Najnowsze wydawnictwa artysty to *Salzburska Msza Maryjna* z muzyką liturgiczną Mozarta, dwie płyty z dziełami Bartłomieja Pękiela, a także album z utworami Marcina Mielczewskiego (CD Accord). Wkrótce ukaże się nagrana przez instrumentalistów Narodowego Forum Muzyki i Chór Chłopięcy NFM pod dyрекcją Andrzeja Kosendiaka kolejna, siódma część cyklu *Witold Lutosławski. Opera omnia – Piosenki dla dzieci*. Regularnie dyryguje NFM Filharmonią Wrocławską i Chórem NFM, Wrocławską Orkiestrą Barokową oraz zespołami filharmonicznymi z całej Polski. W ostatnich latach poprowadził m.in. wykonania oratoriów *Stworzenie świata* Haydna i *Mesjasz* Händla, *Mszy c-moll* oraz *Requiem* Mozarta, *Mszy h-moll*, a także obu *Pasji* J.S. Bacha, *Requiem* Faurégo i kantaty *Saint Nicolas* Brittena.

Andrzej Kosendiak. Director of the Witold Lutosławski National Forum of Music (NFM) in Wrocław, artist, conductor, teacher, one of the most active musicians and committed champions of musical life in Poland.

A graduate of the Faculty of Composition, Conducting, and Theory of Music of the Academy of Music in Wrocław, a higher doctorate was conferred on him in 2013.

He has performed in many European countries and in the US (collaborating with University of North Carolina at Chapel Hill) and at the most prestigious festivals and renowned concert halls of Poland. He has recorded previously unknown works from the Wrocław University Library: *Musica da Chiesa* (DUX), and from Strasbourg Library: F.X. Richter's *Messa Pastorale, Sinfonia in D, and Magnificat* (Cypres), as well as A.M. Bononcini's *Stabat Mater* (DUX). In 2012 and 2014 Andrzej Kosendiak conducted works of Grzegorz Gerwazy Gorczycki for CD Accord: the first CD won the Wrocław Music Prize, and both were nominated for the Fryderyk Award. The artist's latest recordings are *The Salzburg Marian Mass* with Mozart's liturgical music, two CDs with the works of Bartłomiej Pękiel, and another one with the music of Marcin Mielczewski released on the CD Accord label. Still awaiting publication is the seventh part in the *Witold Lutosławski. Opera omnia* series: *Piosenki dla dzieci* (*Songs for Children*) recorded by the instrumentalists of the National Forum of Music and the Boys' Choir of the NFM under his baton.

The artist regularly conducts the NFM Wrocław Philharmonic and the NFM Choir, the Wrocław Baroque Orchestra, and philharmonic ensembles from all over Poland. Recently he has conducted a number of oratorios, including Haydn's *The Creation*, Handel's *Messiah*, Mozart's *Mass in C minor* and *Requiem*, J.S. Bach's *Mass in B minor* and both his *Passions*, Fauré's *Requiem*, and Britten's *Saint Nicolas* cantata.

Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena

Ludwig van Beethoven Association

ul. Sławkowska 14/7

31-014 Kraków – Poland

tel./fax: + 48 12 423 15 17

e-mail: biuro@beethoven.org.pl

www.beethoven.org.pl

Produkcja / Production:

Elżbieta Chojnowska, Iwona Dyrduł,
Marta Gołda-Zajac, Sylwia Idźkiewicz-Lichocka,
Małgorzata Jachym-Czyż, Filip Nazar,
Małgorzata Szyndel, Irena Tarkowska,
Joanna Tomaszewska, Mirosława Wachowska-Nowak.

Biuro prasowe / Press room: Jakub Lis, Michał Smolis.

Katalog jest wydawany przez Stowarzyszenie
im. Ludwiga van Beethovena

The Festival catalog is published by Ludwig
van Beethoven Association

Redakcja i koordynacja / Coordinating Editor:

Ewa Siemdaj

Opracowanie graficzne / Graphic layout by:

Witold Siemaszkiewicz

Tłumacze / Translators:

Piotr Krasnowolski, Xymena Pietraszek-Płatek, Tomasz
Teszner

Noty biograficzne wykonawców na podstawie
dostarczonych materiałów / Performer's biographies
based on submitted material

Fotograficy / Photographs: Konrad Ćwik,
Katarzyna Kowalczyk, Łukasz Rajchert, archiwum
Stowarzyszenia im. LvB / LvB Association archives.

Plakat Festiwalu / Poster design: Mariusz Tarkawian

© 2018, Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Obsługę prawną Stowarzyszenia im. Ludwiga
van Beethovena oraz Wielkanocnego Festiwalu
im. Ludwiga van Beethovena zapewnia kancelaria
Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci i Radcowie
Prawni Sp.p. w Krakowie
(www.tpg.net.pl)

The Ludwig van Beethoven Association and the Ludwig
van Beethoven Easter Festival use legal services kindly
provided by the TPG Law Firm Kraków (kancelaria
Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci
i Radcowie Prawni Sp.p. w Krakowie;
www.tpg.net.pl)

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano
ze środków Ministerstwa
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

Festiwal zrealizowany
dzięki wsparciu
finansowemu Miasta
Stołecznego Warszawy

**FILHARMONIA
NARODOWA**
Dyrektor Artystyczny JACEK KASPSZYK

TEATR WIELKI
**OPERA
NARODOWA**

ZACHĘTA

**Sinfonia
Varsovia**

**INSTITUT
ADAMA
MICKIEWICZA**

CULTUREP ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

PARTNER GŁÓWNY

MECENAS

REGENT
WARSAW HOTEL

Bank Zachodni WBK
Grupa Santander

ALBERT RIELE
SWISS WATCHES 1881

UTAL LICENSE PLATE
SOLUTIONS

HEXELINE

VISTULA

Litus
HOTEL & RESTAURACJE

Perlage

Bazylierek
STARE MIASTO

eventim.pl
MAMY TWOJ BILET

TVP
KULTURA

pap
POLSKA AGENCJA PRASOWA

RZECZPOSPOLITA

VIVA!

URODA

MODA

LAVIE

THINKTANK

JCDecaux

WARSAW
CHOPIN
AIRPORT

LOTNISKO
CHOPINA
WARSZAWA

STRÖER

BEETHOVEN
MAGAZINE